

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba

Inkorp. l. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina: Za Združene države na leto...\$2.00 Za Združene države za pol leta...\$1.00 Za Evropo na leto...\$3.00 Za Evropo za pol leta...\$1.50 Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljave naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 4. okt. — Za naš "fair" ali veselico v prid cerkvi sv. Jožefa raste zanimanje od dne do dne.

Ko so slovenski livarji, navedeni zadnjič imenom, odklovali s tako lepim darilom, namreč z novo dragoceno pečjo, razstavljeno sedaj na ogled v oknu g. Geo. Stonicheve stare prodajalnice, N. Chicago st., je pričakovati, da se tudi drugi dobri farani poženjo in prikažejo na dan s primernimi darili za dobrote.

Saj je naša fara po svoji poštenosti vredna, da se v "ponos katoliških Slovencev v Ameriki" po besedah preč. g. škofa Jakoba Trobec, in zato smemo z gotovostjo pričakovati, da bo tudi to pot po vseh svojih močeh pripomogla k popolnemu uspehu naše cerkvene veselice v mesecu novembru, in to tembolj, ker ima naša cerkev letos veliko stroškov, posebno glede obresti za cerkveni dolg.

Na dan torej, možje in žene, fantje in dekleta, ker le z vašo dejansko pomočjo bode cerkvena veselice uspeh dejansko zagotovljen. "Kdor ne more veliko dati, naj podari kaj malega, ker vsak najmanjši dar bode s hvaležnostjo sprejet," je rekel g. župnik. Njegov poziv na vsa slavna slovenska društva, da bi storila za cerkveno veselico vse, kar je mogoče, bo gotovo rodil stoteren sad. Vsi na delo za naš "fair"!

Glede častne nagrade \$100.00 za igro iz našega življenja v Ameriki naznanjamo, da bo delo presojevalnega odbora dovršeno tekom tega tedna, nakar naznanimo izid natečaja. Ker šteje presojevalni odbor sedem članov, ter mora vsak član prebrati in presoditi vse igre, ki jih je bilo doposlanih prav lepo število, zato je nekoliko zamude. Toliko na znanje javnosti, ki se zanima za stvar.

Rojak John Lašič iz Butte, Mont., je dospel zadnji četrtek v Joliet, kjer ostane nekaj tednov.

G. Jos. Sukel, policijski zdravstveni nadzornik jolietški, ki ima štiri svoje sinove na farmah pri Harlemu v Montani, kjer faarmarja tudi rojaka gg. Jakob Bluth in John Zimmerman, bivša Jolietčana, je prejel od zadnjega pismo, datirano 27. sept., ki v njem poroča med drugim sledeče: "Vse po navadi. Mlatva je jako dobra. Pšenica daje po 30 do 40 bušev na akre, oves od 40 do 100, lan od 10 do 15. Cena pšenice je 78c in ovsu 75c na sto, lanu \$1.60 bušelj. G. Wagnerju sem postavil lepo hišo. Pozdrav Jolietčanom."

Dr. M. J. Ivec se je v tork zvečer vrnil iz Clevelanda, O., kjer je bil

na konvenciji Nar. Hrv. Zajednice med kandidati za vrhovnega zdravniška iste. Izvoljen je bil z ogromno večino zopet dr. Josip V. Grahek.

Delo za tlakovanje North Chicago streeta je bilo v petek in soboto ovrnato po štrajku unijskih delavcev, večinoma Italijanov, ki so nastopili proti črncem iz juga, ki jih je poklicala dotična kontraktorska družba, da tako pristiže par grošev. Stavka pa je bila kmalu paravnana po prizadevi mestnih oblastev.

"Chicken Joe" Campbell je bil v četrtek po veliki poroti obtožen umora gospe Odette Allen, soproge prejšnjega ravnatelja državne kazalnice v Jolietu. Campbellova sodna razprava se bo vršila v kratkem.

Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Čerkič Jožef, Mesar Geo., Zupančič Pavlina.

Lorain, O., 29. sept. — Cenjeni g. urednik! Prosim, da priobčite listu vrtic v nam priljubljenem listu Amer. Slovenec, saj se le malokéda kaj sliši iz naše sabline.

Delavske razmere so se nekoliko zboljšale, s polno paro pa le ne gre; za zdaj ne svetujem rojakom sem hoditi za delom.

V bolnišnici sv. Jožefa leži naš rojak John Simonich, stanujoč na 2702 Toledo ave. V soboto, 25. sept. je bil operiran. Upamo, da je na poti okrevanja. Kolikor je meni znano, ima J. Simonich enega brata in eno sestro v Jolietu, Ill. — Nahaja se v isti bolnišnici tudi Mrs. M. Baraga; njej se je stanje toliko zboljšalo, da bo v kratkem zapustila bolnišnico.

Vreme imamo lepo, po dnevu prijazno sonce sije, noči so pa ta teden mrzle.

Pozdrav vsem čitateljem lista Amer. Slovenca. Naročnik.

Peoria, Ill., 29. sept. — Am. Slovenec: Tukaj Vam pošiljam v prepisu odlomek iz pisma, katero sem pravkar prejel iz starega kraja:

"Krmaciina pri Metliki, 15. julija 1915. — Dragi moj soprog Matija! Dam ti vedeti, da imamo pri nas jako slabo vreme, in ravno snoči smo imeli tako hudo nevihto, da je že stari ljudje takšne ne pomnijo, in tudi takšnega vremena in leta ne: po dva dni je lepo in spet dež. Ceste nam je že vse razdrlo, da ne bo moč več voziti po njih, dokler se ne popravijo."

"Nadalje ti dam vedeti, da je moj brat ujet v Tirolih in je zdaj v Italiji, sem ravno danes dobila pismo od njega. In tudi veliko več bi ti pisala, ali se ne sme."

"Nadalje ti dam vedeti, da je umrl Ivan Prus, zadnji teden smo ga pokopali. Bog mu daj mir in pokoj!"

"Nadalje. Letina je še dosti lepa, se je že popravila po vidovskih toči, samo trtja so bolj slaba, tako da vina ne bo veliko za prodati, nekaj ga bo za dom."

"Nadalje. Dragi moj soprog, zdravi smo mama in teta, jaz bolj po mnenju, pa naj bo vse v voljo božjo. Težke skrbi in delo v teh žalostnih danih in rok ve, ali se bodo naše oči še kdaj skupaj videle. Pa nikar si ti, dragi moj, nič misliti, da je slabo pri nas, nego si misli, da je najbolje, samo da ti ne bo hudo. Zdad je pa lepo iz srca pozdravim jaz tvoja žena, mama in teta ter vsa naša žlalta, in pozdravi tudi vse tvoje brate!"

"Tvoja te ljubeča žena Marija. — Cenjenim rojakom, posebno iz Metliške fare, s tem naznanjam, kakor čitam pismo moje žene, da je umrl v stari domovini v Krmaciini hiša števil. 14 Ivan Prus starejši po d. Ivančev, star okoli 78 let. Bil je jako poznana oseba po celi okolici, celi Kranjski in Hrvaški deželi. Dokler je naše staro trtje rodilo, je bil vinski trgovec in mnogo vina je "slural" v Ribnico in Kočevoje, Ljubljano itd. Nadalje je bil izvrsten godec na gosli in mnogo "ofcer" je kratkočasil z zdravicami in muziko. Nadalje, ko so se naši Belokranjci izseljevali v to obljubljeno deželo, je dotični mnogega peljal na Jasko in Zagreb, in jih izročil agentu brez "posov" in so tako prešli skozi v Ameriko."

Toliko sem malo spomenil rajnega, bode mogoče katerega cenjenih rojakov Belokranjcev zanimalo zvedeti to novico. Zdad pa lepo pozdravim vse rojake širom Amerike in onkraj morja in posebno iz Metliške fare.

Rodbini Ivan Prus pa moje sožalje, a rajnkemu pa sveti večna luč in mir in pokoj! Matthew Papich.

St. Paul, Minn., 28. sept. — Odkar je zmanjkalo barve za slikarstvo in so se polomile pite pri piljenju šrapnelov, je dela nekje v Minneapolisu zmanjkala. Da pa delo v istem smislu ne stoji, zato se pa dela od neke strani konje iz komarjev; ker pa teh letos tukaj ni vsled hladnega zraka, se jih naroča iz Avstrije. In iz teh konjev se komponira komarjevih konjih v G. N. se mnogo premišljuje, in tu pa tam tudi tarina, kakor pač harmonija zahteva. Zakaj se ne vzame tona za to, ki je bil svojčas pripravljen avstrijski liberji? Se celo peli so jo neki zbori, dasiravno je še živila in še živi, dočim je padla S. L. v jarmo, ki je bila njej izkopana. Torej Avstrija še živi? Ja, še; kljub ameriško liberalnim nasprotstvom živi ter se lepo razvija. Kajti njej to vse obrekovanje škoduje toliko, kakor če ji luge v žepih kažejo.

Kranjec iz St. Paula.

OB BREGOVH SOČE. (Izvirno poročilo "Slovenec")

Dragi "Slovenec"! Na bregu Soče ležimo varno kriti. Bela pot izpod vinogradov in plant veže preko pobočja obe vasi. Doli ob Soči se vije železniška proga. Bilo je jutro po mesečini bele noči. Straža je opazila, kako na oni poti osem črno oblečenih laških vojakov vleče na dvokolnici bel zabolj. Začnejo streljati. Lahki puste voz in zbeže, enega so ranili v nogo. Gledam na daljnogled in vidim, da je na vozu krsta. Je-li mirič. V naslednji noči pri mesečini se je blečila krsta — Lahov ni bilo niti o mraku po njo. Straža je pazila, namerilo smo puške. Lahov ni bilo. Drugi dan pred poldan so se previdno bližati krsti. Držal sem vse za zvijačo, vendar sem jih pustil, da so krsto v miru in brez naših pozdravov odpeljali. Še sedaj sem mnenja, da so inscenirali pogreb, samo da bi prosto opazovali naše pozicije. Ker upotrebljavajo za volunstvo tudi male dečke in deklice, zato mora biti človek dvojno previden.

Izprehajajo se Lahji med hišami v ženski obleki. Postavijo se roke v bok in gledajo zvedavo gori proti nam. Naš pozdrav jim zabrenči mimo ušes, pa izginejo leteč za hišna vrata. Včeraj jo je njih častnik vendar skupil. Skočil je v hišo in zaprl vrata; v tem momentu je zafrčala naša salva naravnost v vrata...

Lah je tekel gori proti eni hiši. Pomerilo smo salvo nanj, pade. Opazuje, ne dvigne se več. Popoldne prihiti k njemu tovariš, z laško spretnostjo, ga preobrne in mu preišče žepne, nato v teku nazaj, momeci so se mu smejali in so ga pustili pri življenju. — Tudi luštne epizode pride včas. Temna noč, videl si samo srebrnotemni pas Soče. Dvojna pozornost na straži! V jutro — pred zarjo se je nekoliko zvedrilo. V moje kritje prileti na vso Taljani so prišli; od Soče jih skače vse polno čez cesto naravnost proti žičnim ograjam. Zletim kot veter; opazujem, mrak je še in hladno. Gledam: nič. Soča se je že belila ob njej kakor setra bela cesta. — "Evo jih, gospodine!" vikne straža. In res. Prihuljeno je sušnila prva postava preko ceste, skrila se v jarku tostran v senci plante in jablane. In druga, pa tretja... a tam ob reki se je zgenila vrba za vrbo... Stroga paznja, puške na strel... Zove me druga straža: "Gospod, tam-le v grmovju ob cesti so se pokrili!" — "Gotovo?" — "Videl sem jih!" Salva. Odjeknil je strel dole. Vse tiho. Gremo na drugo mesto in apazujem, kako bodo začele škarje svoje delo. Par momentov in že se jeden vleče skoz žico. Zabranim streljati, hočem ga imeti živega. Bliža se bliža po vseh štirih in trebuhu se plazi. "Halto la!" mu kriknem taljanski. "Ja sam, gospodine!" — "Koji?" — "Infanterist Č..." — "A gdje su ostali?" — "Idu." — In res so se plazili eden za drugim skoz žico. Prišli so vsi zdravi... Splazili so se v temi med stražami in šli krasit jabolka doli ob cesti. Dobili so svojo poročilo; jaz pa nisem vedel, ali bi se jezil ali smejal. Pred tem Lahom je sedaj mir... Vikarja g. Franke-ta, s katerim sva sedela pri čaši zlatega vinca, so odpeljali Lahji v ujetništvo pred tremi tedni. Pozvali so vaščane da vsi zapustijo vas. Ti so se hoteli prej posvetovati z g. vikarjem, vendar straža pred župniščem jih ni pustila k njemu. Odšli so, ne da bi ga več videli. Lahji so ga odpeljali. Tudi prebivalstvo je odšlo zvečina; kar pa jih je ostalo, ne smejo iz hiš; samo ženskam dovolijo na polje.

Na kmeta in njegovo hčerko Lahji vedno streljajo, kadar se pokaže na njih in med brajdami. Po cele salve padajo. Prestraši se, pa doslej jo je odnesel še vedno. Po noči je oral in sejal ajdo. Stopil sem gori k njemu, pa sva se razgovarjala med diščimi, toplimi razgori ob sviti mesečine. "Tri sinove imam v vojski, pa se sam bi šel nad Laha, ko bi ne bilo stare matere in gospodarstva." — "Bravo!" pa sva se razšla; on je prijel za plug, jaz pa sem skočil doli obiskat straže in kopat jarko.

Bojni pozdrav!

"ŽELEZNA BRIGADA" OB GORIŠKEM PREDMOSTJU.

Iz poročil nekega nadporočnika ob Soški fronti prinaša "Sl." sledeče zanimive in žive opise bojev pri Plaveh in v Goriški okolici:

Kakor znano, je nadvojvoda-prestonaslednik brigado, ki je stala pod poveljstvom generalnega majorja... pri Plaveh, za njeno hrabrost počastil z imenom "železna brigada". Vsa se s tako premočjo poizkušeni naval Italijanov se z nepremagljivo vztrajnostjo odbije. Pri Plaveh so naši tako neustrašeno gledali smrti v oči, da je bil ves 4. bataljon odlikovan, da sme nositi gotove znake na desni strani čepice. Mnogo se govori o povodu za to odlikovanje, čegar vidna znamenja nosijo častniki in vojaki z enakim ponosom. Pravi vzrok bomo izvedeli šele pozneje; za sedaj se moramo zadovoljiti s tem, da je to priznanje izredne hrabrosti, ki so se z njo dotične čete v sedanjih vojni že opetovano izkazale. Tako na primer se je nadporočnik

Bolgarija in Srbija.

"Taegliche Rundschau" poroča o razgovoru Reuterjevega zastopnika z ministrskim predsednikom Radoslavovom, ki je izjavil, da je Bolgarija v gorovih okoličinah pripravljena pomagati Turčiji in osrednjima silama. Ni res, da hoče Bolgarija zahrbtno nastopi Srbijo. Prazna je govoriča, da misli Turčija odstopiti Odrin; pogajalo se je le o železnici v Dedeagac. Če hoče Srbija jasno videti in se tudi ponjti, kaj o njej pravi interes, tedaj mora spoznati, da njen nastop v Albaniji in zasedenje Drača prej koristi Bolgariji. Če tudi bi končno zmagala ententa, vendar se bo morala Srbija sporazumeti z Bolgarijo glede Mace-donije. Mi bi radi volje podpirali Srbijo pri njeni želji po jadranskem nastanišču, samo če nas oškoduje. Na to pa bi se sklenil niren dogovor, da bi mogla Bolgarija spraviti svoje izdelke preko srbskih pristanišč v Adrijo, Srbija pa preko bolgarskih v Črno morje.

Fran Winkelmayer, poveljnik 13. stotnije, dne 11. julija s svojimi možmi prostovoljno javil za naskok na neko močno utrjeno, važno višino. S sijajno bavuro so postojanko izrgali rokam Italijanov, ko je pa bila zmaga ravnokar odločena, je zadelo Winkelmayerja junaška smrt in ob njem je padel tudi rezervni poročnik dr. Polak, kustos našega vseučiliškega kabineta v Rimu. Skupen grob ob kapeli pri Plaveh hrani ostanke teh zaslužnih častnikov. Pri tem uspešnem naskoku so ujeli mnogo Italijanov. Ti so pripovedovali, da so se njihovi častniki izražali: "Z nekoliko takih stotnij, kakor so te z modrim križem, bi zavzelo celi svet."

Kar se pri Gorici dela in dosega, tega ne more popisati beseda. Dan za dnevom najlutejši artiljerijski ogenj in vroči napadi pelohite, ki so tudi ponoči "na dnevnem redu." Čeprav so pa poslali Italijani več kot 5 zborov v naskok na Gorico, se niso imeli došleji niti najmanjšega uspeha. Pač pa visi ob žičnih ograjah pred Podgoro na tisoče njihovih mrtvih vojakov. Nedavno temu so Italijani poslali parlamentarja ter zaprosili odmor v boju, da bi mogli svoje mrtvece pokopati. Z naše strani se je stvil pogoj, da ima avstroogrška patrola ob uri, ko nastopi premirje, priti v italijanske postojanke po tri častnike-talce. Ta pogoj so sprejeli. Ko je pa naša patrola ob določenem času zapustila svoj zaklon, so pričeli Italijani nanjo streljati. Od slej se take zaprosbe kratkoma odklanjajo.

Nekega dne se je pojavil pri nas italijanski konjski častnik, ki ga je spremljalo več trobentačev in bobnarjev, kot posredovalec, da naj izpusti-neko patrolo za prenos ranjencev, ki smo jo bili zajeli. Ker ni imel pri sebi pooblastila, smo ga kot "poizvedovalca" poslali na grad v Ljubljani. Pribežnikov je skoro dan na dan in se dajo radi ujeti. Nadporočnik pl. G. je hotel nekoč nekega pribežnika prekusiti, pa mu je rekel: "Jesti vam damo in cigaret, potem pa vas spravimo zopet nazaj čez mejo." Mož je zadnjemu ukrepu glasno ogovarjal s pristno nemškimi: "Nein!"

Italijani z našimi ujetniki ne ravna-jo lepo. To je potrdil neki naš vojak, ki je šel iz ujetništva. Pravil je, da so mu takoj vzeli denar ter zahtevali, naj pove, kako močne so naše sile ob Goriškem predmostju, ali so že čete iz Galicije tam itd. Vrli Dunajčan je na vsa ta vprašanja odgovarjal: "Ne vem!" Potem se mu je pa posrečilo, da je čuječnost italijanske straže prekanil in usel.

Pred napadi Italijani svoje vojake napoje. Dokaz za to je obilica italijanskih ujetnikov, ki smo jih dobili popolnoma pijane. Vsa laški infanterist ima v svoji opremi tudi posodico za alkohol, ki bi naj poživljal žile in mu vžigal navdušenost.

Neverjetno je, kar stare naši letalci. Njih delo se prične že zarana. Mnogokrat napravijo izlete v skupinah, ki laške vojake do smrti prestrašijo. Stotnik B. je nedavno pri svojem poletu z bombami uničil italijanski pripet balon, v katerem je sedel artiljerijski opazovalec. Važen uspeh!

Dne 17. julija je sovražna granata podpolkovnika artiljerijskega štaba Riharda Koernerja pl. Siegringen tako težko poškodovala, da je dan po tem umrl. O njem se je poveljnik izrazil doslovno, kakor sledi "Njegovo delovanje ob Soški fronti je stvar zgodovine naše velike vojne in zlasti našega topništva. Bil je pravi vojak, sijajen zgled izpolnjevanja dolžnosti in žrtvovanja samega sebe. Bil je eden najboljših med nami."

Iz živahnih opisov nadporočnika ob Soški fronti črpano zavest in priprisanje, da so naše postojanke pri Gorici poverjene najboljšim rokam ter da jih ne more nihče vzeti, dokler jih brani taka junaška armada. Neki častnik generalnega štaba je pisal 28. julija "Na fronti vse kakor samo jeklo; brigada Boog ima velike uspehe." Neki štabni častnik pa sporoča 26. julija: "Uspehi ob Goriškem predmostju sijajnejši kakor kdaj doslej. Na višavi pred Podgoro leži zopet nad 1000 italijanskih mrtvecev. Kolikorkrat napadejo, vselej jih vzamemo prostora. Kmalu ne bodo mogli Gorice več obstreljevati." Uradna brzozavka pa naznanja: 100.000 mož skupne izgube Italijanov pred "železno fronto."

Hrvat o Slovincih.

Prof. Lovrič piše splitskemu "Nasemu Jedinstvu": "Sloveneci so diven narod. Vedno sem veliko o njih držal, ali sedaj, odkar jih bliže poznam, jih še bolj cenim. To je zdrav, krepak, moralen in napreden narod. Ni vasi brez lepe cerkve in šole. Brate Hrvat naravnost obožavajo. V vsaki stvari so nam pri rokah; sebi si odrgajo od ust, a dajejo braniteljem domovine; grobove naših padlih junakov skrbno varujejo in kraste s cveticami. Vsa čast našim slovenskim bratom!"

Ako hočete stroho popraviti po za mal denar oglašite se pri

HOLPUCH ROOFING CO. COMPOSITION FELT and GRAVEL ROOFERS Asphalt Roofing Over Shingles. Bell Telephone, Joliet 4213 Office, Room 3, Forgo Building. Corner Ottawa and VanBuren Streets JOLIET, ILLINOIS.

VELIKA PONUDBA Sprejedi del Nebo ikatljice vreden 1/2 v gotovini Celi kupon vreden 1/2 centa v gotovini CASH COUPON 10 Cigarettes 5c NEBO CIGARETTES

J. C. Adler & Co. priporoča rojakom svojo Mesnica Telefon 101. JOLIET, ILL.

Jadranska Banka Popolnoma vplačena glavnica 8,000,000 kron. Prihranki 780,000 kron. Glavni urad: TRST. Podružnice na Dunaju, Dubrovniku, Kotoru, Ljubljani, Metkovicu, Opatiji, Šibeniku, Spljetu in Zadru. Priporoča se za vse bančne posle. Sprejema denarne vloge in jih obrestuje, kupuje in prodaje vrednostne papirje in daje informacije vseh vrst. Prevzemlje menjice, dokumente in tirjatve za Avstro-Ogrsko, Bosno in Hercegovino, Albanijo, Črno goro, Grško, Rumunijo, Srbijo, Turčijo i. t. d. — BRZOJAVNI NASLOV: JADRANSKA

Buchanan-Daley Co. Desplaines and Allen Sts. JOLIET, ILLINOIS Les za Stavbe in Premog Največja zaloga v mestu PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO TELEFONI 597 Square Deal Vsakemu

Union Coal & Transfer Co. 515 CASS STREET, JOLIET, ILL. Piano and Furniture Moving. Chicago telefon 4313. Northwestern telefon 418.

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod Ustanovljen 1. 1895. Anton Nemanich in Sin 1002 N. Chicago Street Koujušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill. Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mar-tvače vozove in kočije. Na pozive se poslužiti vsak čas ponoči in podnevi. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonirajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344. Naši kolijani in vsi delavci so Slovenci.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZVEZDENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914

ZBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Presed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill. Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill. Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill. 3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill. 3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasiło: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremkoli mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.

D. S. D. sprejema moške in ženske za ude v Društvi iz vseh krajev od 16 do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar in rezervni sklad.

IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana popolno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadevne listine v redu in sprejete v gl. uradu.

IZPLAČUJE ODSKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:

- Za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;
Za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
Za izgubo ene roke nad zastepjem vsoto \$100.00;
Za izgubo obeh rok nad zastepjem vsoto \$250.00;
Za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;
Za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;
Za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
Za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;
Za zlomljeno hrbtenico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsako delo.

IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer se izplača vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za enkratno operacijo na kili ali vtrganje m.

Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, temveč razpiše gl. tajnik na vse članice(ce) primeren asesment kadar je treba izplačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in izplačila za operacije.

Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki jih daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.

Člani(ice) plačajo sledeti asesment z ozirom na starost ob pristopu in z ozirom na vsoto zavarovalnine:

Table with columns: Razred, Starost, Asesment. Rows 1-8 showing age groups and corresponding assessment amounts.

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Zrtev vojne. Milan Planinec, absol. eksportni akademik in enoletni prostovoljec c. in kr. pešpolka št. 58, je dne 13. junija padel v boju v Smuli pri Przeworsku v Galiciji. Doma je bil iz Ljubljane.

Ustreljen po prekem sodu. Lajster Zeitung poroča: Ivan Brenc, na Kranjskem, je bil dne 24. avgusta 1915 radi razžaljenja veličanosti in državi sovražnih izjav od poljskega sodišča c. in kr. 5. armadnega etapnega poveljstva po prekem sodu ustreljen.

Iz vojnega ujetništva v Italiji so se oglašili: Anton Kovač, doma iz Lenjenskem sela pri Trebnjem na Dobravnici ter Gorenjca; kadet Jožef Grasič, doma iz nakelske župnije pri marini, ki leži v genovski pokrajini in šteje nekaj čez 3000 prebivalcev.

Zrtev vojne. Iz občine Šmarje v Vipavskem jih je padlo doslej na vojskiških okoli 20, ujetnikov pa je v Srbiji 2, v Rusiji 15.

V ruskem ujetništvu. Fran Delela se je oglašil iz kazenske gubernije v evropski Rusiji. Piše svoji sestri cesti št. 93 v Ljubljani med drugim vojnemu ujetništvu in se prav dobro počuti. Tukaj je priložnost, da si bozar... V Rusiji, dne 3. avgusta 1915.—je na Zabljaku št. 3 v Ljubljani, je prejšnjega meseca, ki se nahaja v imenovanem mestu v vojnem ujetništvu. Dopisnica datirana 12. maja 1915, se glasi: Predno ti nadalje pišem, te prav srčno pozdravim in ti dam vedeti, da se nahajam v Sibiriji v ujetništvu. Zdrav sem in želim, da bi bila tudi ti zdrava. Bog daj kaj kmalu mir! Muo-

go pozdravov tebi in Bertki pošilja Edvard Zgur. Mesto Petropavlovsk šteje 20,000 prebivalcev ter leži na veliki sibirski poštini cesti in reki Išimu v akmolinski guberniji. V Petropavlovsk prihajajo mnogoštevilne karavane iz Turkestanu, ki imajo živahno trgovino in kupijo zlasti s Kirgizi. — Stud. med. Ivan Lovšin piše v Ljubljano iz Tare: ...Začasno bivam v mestu Tari nedaleč od Omska. Opravila nimam nobenega. Sicer sem pa prav zdrav. Tisoč pozdravov ti pošiljam iz Sibirije! V Tari, dne 26. junija 1915. Tara leži na otoku rek Arkake in Irtsia ter šteje nekaj čez 7000 prebivalcev, ki so v trgovinski zvezi s Kitajsko in Boharo. — Ljubljancan Pavel Zamida piše iz Tjumena: ...Na življenje v tujini sem se že nekoliko privadil. Mnogo mislim na dom in na lepe naše planine, posebno v poslednjem času. Zdrav sem, godi se mi dobro. Delo in opravilo imam tudi. Moj sedanjí sport je proučevanje tatarsčine. Ker je med mojimi pacijenti tudi nekaj Tatarov, lepo napredujem. Ruščino se tudi učim. Sprejmi te srčen pozdrav! Mesto Tjumen z malo trdnjavo leži na stoku rek Tjumenke in Ture ter šteje skoraj 30,000 prebivalcev. Skozi mesto plovejo parniki, ki tvorijo preko Omska važno prometno žilo z mestom Semipalatinskom v južni Sibiriji in Tjumenom. — Ivan Bachler biva kakor vojni ujetnik v Karsumu v sibirski guberniji. Piše prijatelju v Ljubljano: ...V Moskvi sem čul o novačenju letnikov 1878—1894 v Avsriji... Pozdrav iz dalje dalje! — Ivan Zigante pošilja iz vojnega ujetništva v Taškentu prijateljske pozdrave v Ljubljano. Piše, da je zdrav, samo vročina je huda. — Vinko Borštner biva kakor ujetnik v Petro-pavlovski v Sibiriji. Piše, da je zdrav. V Petro-pavlovsku je več Slovencev.

Za vojake. Na prošnji mestnega županstva v Idriji so nabirale gospodične učiteljice c. kr. zavoda za domačo obrt v Idriji za vojake tobak, cigarete, denar itd. Nabralo so za 15 K 86 vin, cigarete, za 1 K 10 vin, tobaka, za 5 K papirja in za 138 K 90 vin. gotovine, skupaj za 160 K 86 vin.

Pflanzer-Baltin iz Konjic? Mariborskemu "Sl. Gosp." se piše: Sedanjí poveljnik naših hrabrih čet ob Dnjestru (na severnem bojišču), Pflanzer-

Podpora. Za vdovo A. Droč na Kranjskem, ki ima deset sinov-vojakov, se je do 31. avgusta nabralo podpore v znesku 1778 K.

Vse je zastraženo. Skladišča, shranjevališča in važne naprave so radi preprečitve atentatov strogo zastražene. Občinstvo opozarjajo, da se ima, ko se približuje takim napravam, previdno obnašati in da mora ukazom straže — v izogib nesreče — brez ugovora takoj zadostiti.

Čebula je prišla v Ljubljano. Začetkom sežije in celo ob takozvani porcijunkoli ni bilo dobiti na trgu čebule, dasiravno se je vedelo, da so jo prekupevalci pokupili pri producentih kar na domu in jo vozili v Ljubljano. Ko jo je pa mestni aprovizacijski urad dobil cele vozove ter jo začel takoj prodajati, so bili prekupci kar razočarani in so jo jeli tudi ti, radi ali neradi, postavljati na trg. So pač še ljudje, ki bi radi kupujejo občinstvo z visokimi cenami kar zadavili. Pa je popolnoma umestno, da se jim take spekulacije preprečijo z maksimalnimi cenami. Čebula se ne sme dražje prodajati kakor po 60 vin. kg. Kdor jo noče dati za to ceno, se ga mora takoj ovaditi.

Maksimalne cene za slamo. V s. c. in kr. 5. armadnim etapnim poveljstvom določa deželna vlada do preklica, da se pri prodajanju slame v deželi Kranjski naslednje najvišje cene za meterski stot ne smejo prekoračiti, in sicer: za prečano slamo 7 K, za rahlo slamo 6 K. Prestopki te odredbe se kaznujejo, v kolikor ne prihajajo v poštev strožja določila, z denarjem od 2 do 200 K ali z zaporom od 6 ur do 14 dni.

Smrtna nesreča. Ko so 1. septembra popoldne delavci iz tobačne tovarne na glavnem kolodvoru v Ljubljani nakladali tobak, je pri tem prišel oženežni delavec z Glinc, Fran Bučan, med odbijače, ki so tako poškodovali, da je na licu mesta izdihnil. Pone srečeneč zapušča 6 nepreskrbljenih otrok in bolno ženo.

Požar. V Daljni vasi, občina Rudnik, je zgorel skedenj posestnice Ivane Možina z gospodarskim orodjem in krmo vred. Sodi se, da je zažgal njen pastorek, 18letni fant, ki je bolj slaboumen; sumi se, da je fant izvršil tudi v juliju in lani nekaj požigov.

Obsodbe radi navijanja cen. Pred okrajnim sodiščem v Cerknici so bile kaznovane kmetice Ivana Tomšič, Marija Ivančič, Ursula Zalar, Marija Korenčič, Marija Matičič in Marija Gnezda radi navijanja cen vsaka na 5 dni zapora; prodajale so letošnji krompir po 24 vinarjev kilogram.

ŠTAJARSKO

Kolera v Celju. Med ranjenci, ki so jih pripeljali dne 1. septembra v Celje, se nahaja 10 bacilonošev.

Ruše. Iz naše župnije je dosej, kakor nam je znano, padlo že 7 vojakov, ujetih je 21, 11 se jih pogreša in 9 jih je bilo odlikovanih, 2 z zlato, 5 s srebrnimi in 2 z bronasto kolajno.

Vojskovodja pohvali slovenske pevce. Z goriške bojne črte piše četovodja Blaž Ferlež v Maribor sledeče: Dne 26. avgusta je na bojni črti, kjer se borijo naši slovensko-štajarski domobranci, vladal dokajsem mir. Italijan je prejšnji dan po naši vrli artilleriji dobil take debele in krepke pozdrave, da si naslednje dni ni upal na sveto. Moj oddelek je bil prost. Naš poročnik, vrla kransjska korenina, nam je naročil, da si lahko kako veselozapojemo. In kakor na povelje so se zbrali naši vrli fantje in moške, večinom Murpoljci (trije od Sv. Križa) in zaorila je tja za divno Sočo veličastna pesem: "Slovenec sem!" Vedno večji je bil krog pevcev. Celo nekateri častniki so nam pomagali. Veličastno so donele besede te lepe naše narodne pesmi: Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala... Slovenec sem... Tej pesmi je sledila Gregorčičeva "Rože je na vrtu plela..." Naše pesmi glas je odmeval gotovo pol ure daleč. Kar menadoma pa se pojavi za nami četa višjih častnikov. Glas pesmi je prenehal. Blížal se nam je sam vojskovodja, naš oboževani general Borojevič. Vsi smo se postavili v vrsto in salutirali. General pa je veselo zamahnil z roko in rekel v naši materinščini: "Le naprej, fantje slovenski. Lepa je slovenska pesem. Le nadaljujte!" In zopet je odmevala slovenska pesem po goriških poljanah.

Stotnik pohvali slovenske vojake. Jakob Janežič, stotnik cesarskih strelcev, piše z dne 21. avgusta v Maribor: "Moj najdražji branilec domovine Jakob Polanič, ki je služil pri cesarskih strelcih (oddelek strojnih pušk) na južnem bojišču, je težko obolel in smo ga morali poslati v bolnišnico. Mladi slovenski Murpoljec je bil pogumnega, jeklenega značaja in junaskega srca. Korajže mu ni nikdar zmanjkalo. Dolgi deset mesecev se je bojeval ob moji strani. Sploh moram izreči vsem vrlim slovenskim fantom kot junakom prve vrste dolžno zahvalo.

Pflanzer-Baltin iz Konjic? Mariborskemu "Sl. Gosp." se piše: Sedanjí poveljnik naših hrabrih čet ob Dnjestru (na severnem bojišču), Pflanzer-

Baltin, je rodom Pflanzer, a je bil posinovljen od barona Baltina, ki je bil svoj čas posestnik takozvanega Doblahofa, katerega poseduje sedaj grofica Sermaž. Mogoče, da kdo izmed Konjčanov ve kaj več o poveljniku Pflanzer-Baltinu.

Zalostna usoda begunske družine. V Gradcu je umrla v deželni bolnišnici gospa Caira Faidutti, rojena grofica Panigaj iz Furlanije, vdova po višjem računskem svetniku, stara 57 let. Ob izbruhu vojne ji je umrl soprog. S svojima dvema sinovima je prišla iz Trsta v Gradec. Tukaj ji je umrl pred kratkim en sin. Radi obilnega napora in žalenj, ki so letela nanjo v zadnjem času, je zbolela in umrla. Sedaj živi torej iz družine štirih članov samo še en sin.

Od mrtvih je vstal učitelj Krotky iz Poljčan. Uradno se je javilo, da je dne 9. septembra utonil v Drini, te dni pa se je oglašil iz Proseka pri Trstu, kjer služi pri vojaki. Zakaj se Krotky svojim Poljčanem ni medtem prav nič oglašil, se ne ve.

Nočni napad. Iz Rogatec poročajo: Kočarja Nikolaj Jurč in Urban Vodušek sta napadla ponoči delavca Jerneja Nežmaha in sta ga do smrti pretepla. Oba suroveža so zaprli.

Velik požar so imeli v Sedlarjevem pri Podčetrtku. Zgorelo je ključu vsemu naporu gasilcev 17 poslopij. Zgorele so tudi celi vrsti posestnikov vse zaloge žita in krme.

Zgorela je pri Muravi graščina Schratzenberg, in sicer popolnoma. S poslopjem vred je zgorel tudi en vojak.

Zivinske cene. Po deželi še vedno krožijo vznemirjajoče vesti glede živinskih cen, kljub temu, da za štajarske slovenske kraje niso uvedene najvišje cene. Graški magistrat, ki je pred tedni določil za graški sejem najvišje cene (pri volih 1 K 90 vin. za 1 kg žive teže), je to svojo odredbo preklical, ker živinorejci in živitriči niso hoteli uvažati živine v Gradec. Skoraj gotovo se za deželo najvišje živinske cene ne bodo vpeljale. Vlada pa namerava, kakor je minister pl. Heindl pred nekaterimi dnevi izjavil nekemu odposlanstvu, sporazumno z ogrskim ministrom s posebno odredbo preprečiti nadaljno zvišanje živinskih cen.

KOROŠKO.

Po prekem sodu ustreljen. Dne 31. avgusta je bil v Celovcu po določilih naclega sode radi bojazljivosti in begunstva na dvorišču tamošnje jezuitske vojašnice ustreljen črnovojniški infanterist Marko Mak.

Nezgod. Dne 23. avgusta je na dvorišču celovške trgovine Jožeta Maurerjč sinovi zadela kap dolgoletnega Maurerjevca službenca Valentina Saria. Pri padcu se je pobil na glavi in so ga prepeljali v deželno bolnišnico, kjer je zjutraj 24. avg. umrl.

Okraden je bil Lojze Bachmann, natakar na celovski kolodvorski restavraciji. Spal je v nezaklenjeni sobi in mu je tat iz suknje ob postelji potegnili denarnico s 340 K ter raznimi listinami. Prazno denarnico so našli pod lesom na skladišču glavnega kolodvora.

Kolera. V Beljaku so bili zopet štirje slučaj kolere; oboleli so vojaki, ki so došli tja z bojišča.

Smrt na bojnem polju. Na severnem bojišču je padel Rudolf Schurian, dijak na celovski realni in sin Janeza Schuriana, oficianta pri deželni vladi. — Padel je na severnem bojišču iga Kastner, c. kr. kadet v 4. stotnjici domobranskega pešpolka. V bitki pri Cernelici ob Dnjestru ga je zadela v sree ruska krogla tako, da je na licu mesta izdihnil svojo dušo. Že dan prej se je oglaševal s posebnim pogumom. Stotnik Sporer, ki je sporočil žalostno novico njegovi vdovi Liziki Kastner rojeni Scheinigg v Celovcu,

ga hvali s temi-le besedami: "Padel je, boreč se v resnici kot junak, izgled vsakemu vojaku, na častnem polju, bil je svojemu moštvu po očetovsko skrbec predstojnik, katero mu je bilo vdano iz celega srca. Častniki smo ponosni, da smo imeli tako hrabrega tovariša med nami, vsi žalujemo po njem."

PRIMORSKO.

Iz italijanskega ujetništva piše svojemu očetu v Ljubljani goriški duhovnik Ivan Franke, da se nahaja v Florenci Belvedere od 17. julija z mnogimi drugimi Avstrijci in tudi duhovniki (200 in 8), da je zdrav in da ravnajo z njim dobro. Dopisnica je datirana z dnem 27. julija, došla je v Ljubljano šele 2. septembra.

V italijanskem ujetništvu se nahaja kadet Milan Kolar z Nabrežine, absolvirani jurist. Pisal je nemško dopisnico — slovensko ne sme pisati, pisati se sme samo italijansko, francosko, angleško in nemško — ter naznanja, da se nahaja v Finalmarina pri Genovi. Poroča v pomirjenje svojcev, da postopajo z njimi dobro in da so ujetniki ločeni po narodnosti. Z njim sta tudi učitelj Lojze Bravničar iz Tolmina in praporščak Jožef Vorbach iz Celja.

Bergogna — vergogna. Naš slovenski Breginj za Kobari-dom je sedaj tudi pod italijansko oblastjo. Ves kot kobariški je slovenski seveda, ali Italijani so mu že dali italijanski pečat. Breginj se imenujejo po italijanski Bergogna (ta spaka je tudi že prej strasila po uradih), in Italijani so napravili italijanski poštni pečat: Bergogna, poste italiane. Tako torej! Pripovedovalo se je, da boji četvero-zveze so boji za narodnostni princip; vsakemu svoje, kar mu gre, oni, Italijani, pa že sedaj, ko so komaj stopili na slovensko zemljo, kažejo, kako bi Slovence poitalijančili, ako bi jim prišli v pesti. Bergogna je italijanska "vergogna" (sramota).

HRVATSKO.

Izjave novega župana na Reki. Sotrudniku budimpeštanskega lista "Az Ujsag" (Novice) je podal novi reški župan dr. Vio takele izjave: "Moja stranka je hotela, da sprejemem čast župana, zato sem bil dolžan, izpolniti željo stranke. Moj program je sledeč: Želim biti izključno administrativni načelnik in želim, da ima tudi mestni svet administrativni značaj. Sedanjí čas ni primeren za politkovanje. Na gospodarskem polju pa imamo mnogo urediti in to je vprašanje v vojni morda najvažnejše od vseh mest. Glede službenega jezika italijanskega je rekel dr. Vio: Italijansko prebivalstvo na Reki je zadnji čas opetovano izrazilo svojo željo, da hoče ostati izključno v madžarskem podaništvu in ministrski predsednik se je o tem prepračil. Mesto postane polagama tudi tako vse madžarsko. V poslednjih 30. letih se je Reka nasilno madžarizirala in ako se tako nadaljuje, bo skoro polmadžarjena. Ali to se mora vršiti naravnim potom. Rečani vidijo, da brez madžarsčine ne morejo obstojati, nova generacija razume vsa madžarsko. Glede razmerja med Italijani in Madžari na Reki je rekel dr. Vio: Na Reki ni Italijanov, ampak ogrski meščani so, ki govore italijansko. Rečani so uvideli, da je njihova sreča in procvit samo v Madžarstvu in pod madžarsko vladno ter v udanosti do dinastije. Ta mož ga je tudi pogruntal. Na Reki torej ni Italijanov, ne Hrvatov in ne Slovencev. Vsi so Madžari italijanskega, hrvatskega in slovenskega jezika. Ali ste že slišali kaj takega?

Sadna letina. Na Hrvatskem so letos, glasom zanesljivih poročil, jabolka jako dobro obrodila. Tudi slive so dale dobro letino.

Varno spremstvo za Dumbo. Washington, D. C., 30. sept. — Sir Cecil Spring-Rice, britanski poslanik, je jamčil danes uradujočemu državnemu tajniku Polku varno spremstvo za odpoklicanega avstrijskega poslanika Dumbo. Zadnji je pred nekaj dnevi obvestil državni urad, da je njegov povrat na Dunaj zaželen, naker je oni brez obotavljanja naprosil pri britanskem zastopniku za varno spremstvo.

Govorijo na razdaljo 4,600 milj.

New York, 30. sept. — Brezčična telefonska zveza med atlantsko brežino Združenih Držav in otočjem Hawaii v Pacifiškem morju — razdalja okroglo 4,600 milj — je dovršeno dejstvo, kakor je danes naznanila American Telephone and Telegraph Company. S tem je zatemel še včeraj doseženi uspeh, radioprenos človeškega glasu od Arlingtona, Va., v Mare Island, Cal., na razdaljo okrog 2,500 milj. Tej pridobitvi sledeci poskusi so dosegli kot najsijajnejši uspeh napravo radiofonske zveze med mornarično brežično postajo v Arlingtonu in ono v Pearl Harboru, Hawaii.

Po vojni.

Daljava, ki je bila s to radiofonsko zvezo premagana, je večja nego razdalja od New Yorka in London, Pariz, Berlin ali Rim. Zato smatrajo za gotovo, da se da napraviti redna radiofonska zveza med temi mesti, brško nastopijo po dokončanju evropske vojne zopet redne razmere. Človeški glas je moral prehoditi celo, kakih 2,500 milj dolgo pot skozi zračne nad ozemljem Združenih Držav, predno je zadel na primeroma ugodnejše atmosferske pogoje nad vodo.

POZORI! POZORI! Jesenske in zimske LETNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klubov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolare itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolno zadovoljnost.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvezemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporoča "Prva Slovanska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Advertisement for Dr. Richter's Pain Expeller, showing a bottle and describing its benefits for rheumatism and other pains.

Large advertisement for Amerikanski Slovenec, offering a \$16.50 gift certificate for 100 kron in exchange for a 20-25 day subscription.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisatelj F. M. Dostojevskij. Poslovenil Vladimir Levstik.

(Dalje.)

Rad bi bil rekel; sicer bi za nobeno ceno ne sedel v vaši družbi; a rekel nisem, temveč sem zaobrnil drugače, ne iz bojazni, temveč iz svoje preklicane slabosti in rahločnosti. Kako naj bi povedal človeku surovost v obraz, dasiravno jo je zaslužil, in dasiravno sem mu jo hotel povedati? Zdi se mi, da mi je knez poznal to na oči, in z nasmehom zrl ves čas med svojim malodušjem in me dražil, češ: "Aha, bratce, splašil si se, nisi si upal!" Goto-vo je moral biti tako, kajti ko sem molknil, se je zakrohotal in mi z nekako naklonjeno laskavostjo potrkal na koleno.

"Sališ se, bratec!" sem čital v njegovem pogledu. "Le počakaj! sem si mislil sam pri sebi."

"Danes sem zelo dobre volje!" je vzkliknil, "in bogme, da ne vem, zakaj. Da, da, prijatelj, da! O tej osebi sem ravno hotel govoriti. Treba je izreči odločno besedo in se dominiti nekaj gotovega, pri čemer se nadejam, da me topot popolnoma razumete. Prej sva govorila o tistem denarju in o njenem zaspanem očetu... No, zdaj niti ni vredno, da bi se spominjal! To sem govoril kar tako! Hahahaha! Vi, kot pisatelj, tega niste uganili!"

Osupel sem ga gledal. Pijan menda se ni bil.

"No, in kar se tiče tega dekleta, jo v resnici spoštujem in celo ljubim, verujte mi; malo sitna je, toda 'ni rože brez trnja,' tako so govorili pred petdesetimi leti. In prav so govorili! Zakaj trnje bode! Toda to je tudi zapeljivo, in dasi je moj Aleksej bedak sem vendar deloma že odpustil, — zaradi njegovega dobrega okusa. Kratko rečeno, takšna dekleta mi ugajajo, in poleg tega — pri tem je pomenljivo stisnil ustnice, — imam tudi svoje posebne misli... Toda o tem kasneje..."

"Knez! Poslušajte, knez!" sem vzkliknil jaz. "Nerazumljiva mi je ta nagla izprememba vaših misli, toda — izberite drug razgovor, prosim vas." "Že zopet se jezil! Dobro, — pa izprememba, bodi si! Samo to bi vas rad še vprašal, dragi prijatelj moj: ali jo zelo spoštujete?"

"Seveda," sem odgovoril z osorno nestrpnostjo.

"No, in ali jo tudi ljubite?" je nadaljeval, zoprno kažoč zobe in mežikaje z očmi.

"Izpozabljate se!" sem vzkliknil jaz. "No, pa ne bom, naj bo! Pomirite se! Danes se nahajam v krasnem dušnem razpoloženju: tako vesel sem, kakor že dolgo ne. Ali ne bi bila šampanjca? Kaj menite, pesnik moj?"

"Ne bom pil, nočem!"

"Nikar ne govorite! Nocoj mi morate na vsak način delati družbo. Prekrasno se počutim, in ker sem dober do sentimentalnosti, ne morem sam uživati svoje sreče. Kdo ve, morda prideva se takó daleč, da bova bila bratovščina, hahahaha. Ne, prijatelj moj mladi, vi me še ne poznate! Prepričan sem, da me boste še radi imeli. Jaz hočem, da delite nocoj z menoj žalost in radost, veselje in jok, dasiravno se nadejam, da plakal vsaj ne bom. No, kaj bo Ivan Petrovič? Samo to pomislite: ako ne bo tega, česar si jaz želim, potem me vsaj moja dobra volja mine in se razleti, in vi ne boste slišali ničesar, čeprav ste prišli edinole poslušat. Ali ni res?" je dodal in mi zopet predrzno namežiknil. "Izbirajte torej."

Grožnja je bila važna; zato sem privolil. Ali me ne namerava navsezadnje napojiti do pijanosti? sem si mislil. Obenem naj tu omenim neko govorico o knezu, ki mi je bilo že davno do ušes prišla. Pripovedovali so, da on, ki je v družbi vedno tako dostojen in eleganten, ponoči rad pijančuje, se opija do nezavesti in uganja razuzdanosti, gnusne in skrivnostne... Strašne reči so mi pravili o njem. Baje je tudi Aljoša vedel, da oče pije, ter ga skuša prikriti pred vsemi, zlasti pa pred Natašo. Nekdo se je nasproti meni zagovoril, a je takoj zametel razgovor in ni odgovoril na moja vprašanja. Sicer pa sem slišal tudi od drugih, in reči moram, da prej nisem verjel; zdaj sem čakal, kaj bo.

Prinesli so nama vino; knez je našel dve čaši, sebi in meni.

"Mila, mila deklica je, dasiravno me je ozmerjala!" je nadaljeval, z naslodo pokušajoč vino, "toda ta mila bitja so miila ravno takrat, baš v takih trenutkih... Oma pa je tisti večer gotovo mislila, da me je osramotila in strla v prah; ali se spominjate, oni večer? Hahahaha! In kako se ji poda rdečica! Ali ste dober poznavavec žensk? Včasih se enadna rdečica sila pada k bleddim licem, ali ste zapazili? Ah, mili Bog! A zdaj se mi, da se že spet jezite?"

"Da, jezim se," sem vzkliknil, ne da bi se zdrževal, "in ne maram, da bi govorili zdaj o Nataliji Nikolajevni, — to se pravi, v takšnem tonu. Jaz — jaz vam tega nedovoljnemu ne dam!"

"Oho. No, izvolite, rad vam napravim veselje in pridem drugam. Saj

sem popustljiv in mehek kakor testo. Govoriva o vas. Ljubim vas. Ivan Petrovič; ko bi vedeli, kako prijateljski, kako iskreno se zanimam za vas!"

"Knez, ali bi ne bilo bolje, govoriti o stvari?" sem mu posegel v besedo.

"To pomeni, o naši zadevi, ste hoteli reči. Razumem vas, se predno izgovorite, mon ami, toda vi niti ne sumite, kako tesno se dotakneva stvari, ako izpregovoriva zdaj o vas, in seveda, ako me vi ne prekinete. Nadaljujem torej: hotel sem vam reči, predragi moj Ivan Petrovič, da živeti tako, kakor živite vi, ne pomeni drugega, nego pogubljeni samega sebe. Saj dovolite, da se dotaknem te delikatne stvari; iz fine družbe sem. Ubogi ste, od svojega založnika jemljete, predvreme, plačujete svoje dolgove, ostalega pol leta pa se živite s čajem in trepetate v svoji izbici od hrepenenja, da se brž natisne vaš roman v časopisu vašega založnika. Ali ni res tako?"

"Dasi je tako, a vseeno..."

"Je bolj pošteno, nego krasti, klečaplaziti, spletkariti, no, in tako dalje, in tako dalje. Vem, vem, kaj hočete reči; vse to stoji že davno v romanjih."

"Torej nimate česa govoriti v mojih razmerah. Knez, ali vas moram učiti rahločnosti!"

"No, gotovo ne vi. A kaj hočeva, ako se že enkrat dotikava te delikatne strune; izogniti se je ni mogoče. Sicer pa pustiva podstrešno izbico v miru. Saj jih sam ne maram, razen v gotovih slučajih." In zoprno se je zasmejal. "A veste, čemu se čudim? Kakšno veselje imate pri tem, da igrate uloge druge vrste? Res se spominjam nekega vašega pisatelja, ki pravi, da je morda največje junaštvo človeka to, ako se zna v življenju zadovoljiti z ulogo druge vrste... Zdi se mi, da je tako nekako! O tem sem slišal že nekeje govoriti; Aljoša vam je odjedel nevesto, to mi je znano, vi pa ste nekak Schiller in se mučite za njiju ter jima služite... Oprostite, dragi moj, toda to je grda igra z velikodušnimi čustvi... Kako, za Boga, da se tega ne naveličate? Kar sramota je! Jaz na vašem mestu bi poginil od slabe volje; a glavno je sramota, sramota!"

"Knez! Zdi se, da ste me nalašč pripeljali semkaj, zato da me žalite!" sem vzkliknil jaz, ves besen od jeze.

"O ne, prijatelj, ne; v tem trenutku sem zgolj praktičen človek, ki vam dobro želi. Z eno besedo, spraviti hočem vso stvar v pravi tir. Toda pustiva za nekaj časa vso stvar, in poslušajte me do konca, ne jezite se, ako je mogoče, vsaj nekaj minut še ne. No, kako mislite, kaj bi bilo, ako bi se vi oženili? Vidite, saj govorim zdaj vendar o popolnoma postranskih rečeh; zakaj me gledate tako začudeno?"

"Čakam, kdaj končate vse to," sem odgovoril jaz, ki sem ga v resnici gledal z začudenjem.

"Saj nimam česa praviti. Hotel sem vedeti, kaj bi vi porekli, ako bi vam kdo izmed vaših prijateljev, ki vam želi prave, resnične sreče, ne morebiti samo kakšne enodnevnne, ponudil mlado in krasno deklico, — ki pa že ima izkušnje; v prispodobah govorim, toda vi me gotovo razumete... Mislim pač, kaj takšnega, kakor je Natalija Nikolajevna, seveda z dostojno odškodnino... Pomnite, da govorim o postranski in ne o naši stvari; no, kaj bi torej dejali?"

"Povem vam, da ste prišli ob pamet!"

"Hahahaha! Menda me vendar ne nameravate še preteptati?"

Bil sem zares pripravljen, plamti nanj. Nic več se nisem mogel premagovati. On je delal name vtis nekakega gada ali ogromnega pajka, in navdala me je silna želja, da bi ga zmekkal. Naslajal se je ob svojem posmehu nad menoj; igral se je z menoj, kakor mačka z mišjo, čuteč me popolnoma v svoji oblasti. Zdelo se mi je, in umevno mi je bilo, da nahaja nekakšno zadovoljnost in nemara celo skrivno sladostrastje v svoji predrznosti, v tem bahanju, v tem cinizmu, s katerim si je navsezadnje pred menoj strgal krinko z obraza, hoteč se razveseliti mojega začudenja in moje groze. Iz dnu svojega srca me je preziral in se mi vrgal.

Čutil sem že od kraja, da se godi vse to namenoma in ne brez gotovega smotra; toda moj položaj je bil tak, da sem ga moral poslušati do konca, ko bi nevezekaj bilo. To je bilo v Nataliniem interesu in moral sem poslušati in potrpeti vse, ker se je v tistem trenutku morebiti reševala vsa zadeva. Toda kako je bilo mogoče, poslušati te činične in podle izpade na njen račun, kakor jih je bilo mogoče hladnokrvno prenesti? On pa je vrh tega tudi sam dobro vedel, da ga težko poslušam, — in to je podvajalo razžaljenje. "Sicer pa sem tudi jaz potreben njemu," sem pomislil ter mu začel odgovarjati reko in osorno. Razumel me je.

"Veste kaj, mladi prijatelj," je izpregovoril, gledajoč me resnobo, "jaz in vi ne moreva nadaljevati najinega pogovora tako; zato se rajši pogodiva. Vidite, imel sem namen, da vam nekaj povem, vi pa morate biti že tako ljubizni, da privolite v to in me poslu-

šate, najsi govorim karkoli mi drago. Jaz želim govoriti kakor hočem in kakor mi ugaja; in pravzaprav se tako tudi spodobi. Kako torej, mladi prijatelj, ali boste potrpežljivi?"

Zbral sem se in molčal, navzlic temu da me je gledal s tako pikro pörögljivostjo, kakor bi me sam izžival k ostremu ugovoru. Toda razumel je, da sem pripravljen ostati, in nadaljeval: "Ne jezite se name, prijatelj! Zakaj pa ste se razjezili? Nad samo zunanostjo, ali mar ne? Saj vendar pravzaprav od mene niste pričakovali ničesar drugega, najsi bi govoril z vami kakorkoli; z izbrano vlnudnostjo, ali pa tako, kot zdaj; zmislil bi bil torej isti, kakor je. Zaničujete me, kaj ne da? Vidite, koliko je v meni tiste dragocene prostodušnosti, odkritosti in dobrote. Vse vam priznavam, celo svoje otroške kaprice. Da, mon cher, tudi od vaše strani več dobrote, pa se privadiva drug drugega, se dodobra pomeniva in se bova naposled tudi razumela. Meni pa se nikar ne čudite. Tako sem se že naveličal vse te nedolžnosti, vseh teh Aljošinih pastoralov, vsega tega schillerstva, vse te vzvišenosti v tem prokletem razmerju z Natašo, ki je sicer jako mило dekletce, da se takorekoč radujem priložnosti, ko lahko vsemu temu osle pokazem. In ta priložnost je zdaj. Vrh tega pa sem hotel pred vami izliti svojo dušo. Hahahaha!"

"Čudim se vam, knez, in ne spoznam vas več. Podajate se v ton pajaca; te nepričakovane zaupnosti..."

"Hahahaha! Deloma je to resnica! Srčkana primera! Hahahaha! Jaz krokam, prijatelj moj, krokam; vesel sem in zadovoljen, vi pa mi morate izkazovati kar največjo prizanesljivost. A pijte rajši," je dejal v veliki zadovoljnosti s samim seboj, in mi nalil. "Veste, prijatelj, ta edini neumni večer pri Nataši je izčrpal mojo potrpežljivost. Res je bila sama na sebi preljubezniva, toda jaz sem vendarle odšel z nepopisno jezo, česar nočem pozabiti. Niti pozabiti, niti prikrivati. Tudi moja ura je gotova in se celo naglo približuje; a za sedaj pustiva to. Med drugim pa sem vam hotel povedati, da imam v svojem značaju potezo, ki je še niste poznali, — namreč sovraštvo do vseh obrabljanih in ničvrvednih najvnosti in pastoralov; in ena izmed manj pikantnejših nasled mi je bila vsekar ta, da sem se izprva sam prilagodil temu tonu, prikupil se kakšnemu večnomlademu Schillerju in ga spodbudil, nato pa sem ga nenkrat udaril z resnico, snel pred njim svojo masko ter mu svečanega obraza napravil primerjo in mu pokazal zaprav ravno v takšnem trenutku, ko je bil najmanj pripravljen na kakšno presenečenje. Kaj? Vi tega ne razumete, vam se zdi to nemara gnusno, grdo, neplemenito, kaj ne?"

"Gotovo da."

"Odkritosrčni ste. No, a kaj hočem storiti, ko pa sam trpim od drugih! Nemno odkritosrčen sem, toda to je že tako, — moj značaj. Sicer pa vam hočem pripovedovati nekatere podrobnosti iz svojega življenja. Laglje me boste razumeli in zelo zanimivo bo. Res sem danes morebiti podoben pajacu, toda pajac je odkritosrčen, kaj ne da?"

"Poslušajte knez, pozno je že in v resnici..."

"Kaj? Moj Bog, kolika nestrpnost! Kam pa se vam mudi? Posediva, pomeniva se par prijateljskih besed, odkritosrčno, takole ob čaši vina, kakor dva dobra prijatelja. Vi menite, da sem pijan; nič ne de, to je še holje. Hahahaha! Res, takšni prijateljski sestanki ostanejo človeku vselej rolško časa v spominu, in s toliko nasičdo vedno misli nanje. Vi niste dober človek, Ivan Petrovič, vi imate nobene sentimentalnosti, nobene čustvenosti v sebi. Kaj vam je ena ura ali dve za takega prijatelja, kakoršen sem vam jaz. Vrh tega pa je tudi to v zvezi z zadevo... Kdo bi tega ne razumel? Pa še pisatelj ste; blagoslovljati bi morali takšno priliko. Iz mene lahko ustvarite tip, da bo veselje, hahahaha! Moj Bog, kako prijetno odkritosrčen sem nocoj!"

Postajal je očividno pijan. Njegov obraz se je bil izpremenil in postal nekako zloben. Očividna je bila njegova želja, raniti me in me zbadati, gristi me in se mi rogati. Deloma je še bolje, da je pijan, sem si mislil. "Pijanec se vselej zaklepeta." Toda bil je peč pameti.

"Prijatelj moj," je izpregovoril, očividno se naslajaje sam nad seboj, "travnikar sem vam podal priznanje, ki je morda neumesno, namreč to, da me včasih obhaja želja, v gotovem položaju komu jezik pokazati. Za to moram navno v prostodušno odkritostnost ste me primerjali s pajacom, kar me je spravilo resnično v dobro voljo. Toda če me grajate ali se mi čudite, ker se vedem zdaj proti vam surovo in sem nemara nespodoben, kakor kakšen kmet, z eno besedo, ker sem nenkrat izpremenil ton, ste v tistem slučaju popolnoma na krivem tiru. Prvič mi tako ugaja, drugič nisem pri sebi doma, temveč v vaši družbi, to se pravi, da sedaj krokava, kakor dva dobra prijatelja, in tretjič — silno ljubim kaprice. Ali veste, da sem bil nekoč iz same kaprice metafizik in filantrop ter se vklanjal skoro istim idejam, kakor vi. Sicer pa je bilo to že davnodavno, v zlatih dneh moje mladosti. Spominjam se, kako sem prišel takrat v svojo vas s človekoljubnimi nameni in se seveda na smrt dolgočasil; gotovo ne boste verjeli, kaj se je takrat zgodilo z menoj! Od dolgega

časa sem se začel zaznanjati z lepimi dekleti... Pa ne, da bi delali obraze! O, vi moj mladi prijatelj! Zdaj sva vendar na prijateljskem sestanku. Kdaj naj človek pokroka, kdaj naj svobodno zasope? Jaz sem pač ruska narava, pristna ruska narava, domoljub, in rad svobodno sopem; poleg tega pa je treba loviti trenotek in se naslajati z življenjem. Ko umrjemo — potem je konec! Stvar je torej ta, da sem tudi jaz hodil za dekleti. Spominjam se še, da je imela neka pastirica moža, lepega mladega kmeta. Obsodil sem ga k hudi kazni in med vojske sem ga hotel vtakniti, — to so davni grehi, moj poeč, — toda nisem ga dal k vojakom, zakaj umrl je v moji bolnišnici... V svoji vasi sem imel namreč veliko, krasno opravljeno bolnišnico, z dvanaajstimi posteljami; snažna je bila in parketirana. Sicer sem jo že davno podrl, a takrat sem se ponasal z njo, ker sem bil filantrop; no, kmetiča pa sem vendar malodane ubil zaradi žene... Zakaj ste zopet napravili obraz? Ali se vam zdi zoprno poslušati? Ali kali vaša plemenita čustva? To sem storil, ko sem bil še romantik, ki je hotel postati dobrotnik človeštvu in osnovati društvo za človekoljubje, — takšna norost se me je lotila takrat. Takrat sem tudi bil. Zdjaj ne bi več; zdaj je treba kremziti obraz — vsi zdaj kremzimo obraze — takšen čas je prišel... Najbolj pa se smejem sedaj temu bedaku lumenju. Prepričan sem, da je vedel vso to dogodbo s kmetičem, — a kaj? V dobroti svoje duše in zato, ker se je zaljubil vame, — zakaj bi ne hvalil samega sebe, — je sklenil, da ne verjame ničesar, in tudi ni verjel; to se pravi, detstvu ni verjel in dvanaajst let je stal za mene kakor gora, dokler ni prišla vrsta na njega samega. Hahahaha! Pravzaprav je vse to neumnost! Pijva, mladi prijatelj. Poslušajte: Ali ste prijatelj žensk?"

Nisem mu odgovoril, samo poslušal sem ga. Začel je bil že drugo steklenico.

"Jaz pa pri večerji rad govorim o njih. Rad bi vas po večerji seznanil z neko mademoiselle Philiberte, — kaj? Kako mislite? Kaj je z vami? Niti gledati me nečete, — hm!"

(Dalje prih.)

Ozdravila je v enem mesecu.

Mrs. Ana Janček v Du Bois, Nebraska nam je pred nedavnim pisala: "Iskrena moja hvala Vašemu Severovemu zdravilu za obisti in jetra, ki mi je v tako kratkem času čudežno pomagalo. V enem mesecu sem ozdravila." Severovo zdravilo za obisti in jetra je namenjeno zoper vnetje obisti, žolča, zaprtje, goste vode, težko odpuščanje vode, otekle noge, hrtbohal, katere nadloge povzročajo nečistoča in nadloge v obistih in kisline v želodcu. Napredaj v vseh lekarnah. Dve velikosti: 50c in \$1.00. Odločno zahtevajte Severovo zdravilo za obisti in jetra. Ako bi jih Vaš lekar slučajno ne imel, pišite naravnost na nas po nje: W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.—Adv. for okt.

POZOR ROJAKI!

Kdor želi kupiti dobro farmo, ali pa zamenjat v katerem drugem kraju za svojih 160 akrov. Ohdelane je že 110 akrov drugo je pa hosta. Letos sem imel 80 akrov pšenice in se spridelal 2022 bušljev zrnja. Imam biso, 3 štale, žitnico, vse stroje, 4 konje, 11 goved, 20 svinj, mnogo kuretine in pur. Šola je tik farme. Do ene postaje je 7 in do druge 8 milj. Več pove lastnik: Jos. Sedlar, Skipton, Sask, Canada.

Ameriški zdravnik odlikovani.

Niš, Srbija, 30. sept. — Prestolonaslednik Aleksander je odlikoval trinštrideset ameriških zdravnikov in zdravstvenih inženjerjev v priznanje njihovih zaslug za zator epidemije, ki je izbruhnila v Srbiji po pričetku vojne. Odlikovani Američani zastopajo Rockefellerjevo ustanovo in ameriški Rdeči križ.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za	\$9.00
Hollaand Gin, zaboj (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za	\$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehning Brewing Co.
JOLIET, ILL.
PIVO V STEKLENICAH.
Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

DENAR SE VLAGA NAJBOLJE IN NAJSIGURNEJE V Prvo Hrvatsko Stedionico U ZAGREBU, CROATIA, EUROPE,

in nje podružnice v: Belavaru, Brodu na S. Crkvenici, Delnicama, Djakovu, Kraljevići, Novem Vinodolu, Osijeku, Požezi, Rieki, Sisku, Varaždinu, Veliki Gorici, Virovitici, Zemunu i Senju.

Delniška glavnica in pričuve K 16,250,000.

Nasvete in navodila pošljemo zastonj

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Sloveni v La Salle in okolici, ki dar potrebujete pogrebniha se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, boste najbolje postreženi, ker ta mesto je najboljši ter mnogo cenejši od drugih.

V slučaju potrebe rešilnega (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.
POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

Anton Pasdertz

se dobijo najboljša sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, in firmežev. Izvršujejo se vsa vrsta dela ter obešanje stenjskih papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras
Chi. Phone 376. N. W. Phone 1113

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.
N. W. telefon 556

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company
Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.

